

Sygn. akt II Ca 533/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)
Sędziowie:	SO Karina Marczak SR del. Mariusz Zawicki
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota J. Szlachta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 grudnia 2014 roku w S.

sprawy z powództwa Gminy M.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o ustalenie

na skutek apelacji wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 20 lutego 2014 r., sygn. akt I C 1310/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki Gminy M. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Uzasadnienie wyroku z dnia 10 grudnia 2014 r.:

Powódka Gmina M. wniosła przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. pozew o ustalenie, że znajdujące się na terenie Zakładu Usług (...) w M. przy ul. (...) w M., oddane tam na przechowanie na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 17.02.2012 roku, VI Kp 121/11, przedmioty w postaci słupów do bram i furtek o wymiarach 10cmx10cmx300cm w liczbie 3 sztuk, stanowią jej własność.

Pozwana (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zażądała oddalenia powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 20 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił powództwo i obciążył powódkę kosztami postępowania.

Powyższe rozstrzygnięcie oparto o następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 20.07.2010 roku, w trybie zamówień publicznych, pomiędzy Gminą M. a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W., zwaną dalej M. I., została zawarta umowa o wykonanie (...) kompleksu sportowego w ramach projektu „Moje boisko - O. 2012”. Termin zakończenia prac określono na dzień 15.11.2010 roku.

Zgodnie z § 5 umowy, wynagrodzenie dla Wykonawcy miało obejmować wszelkie koszty związane z realizacją robót objętych dokumentacją projektową oraz specyfikacją techniczną wykonania i odbioru robót. Rozliczenie za wykonane roboty miało następować sukcesywnie na podstawie faktur wystawianych przez Wykonawcę i zatwierdzonego protokołu częściowego odbioru robót. Na mocy § 9 pkt 10 umowy, do zawarcia przez podwykonawcę umowy z dalszym podwykonawcą wymagano zgody Zamawiającego i Wykonawcy.

W dniu 20.08.2010 roku M. I. zawarła z Przedsiębiorstwem Handlowo -Usługowym (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S., zwaną dalej Format, umowę w przedmiocie wykonania (...) Kompleksu Sportowego Moje Boisko - ORLIK (...) w miejscowości M. zgodnie z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego i zasadami wiedzy technicznej”, której przedmiotem było wykonanie wszystkich prac dotyczących opisanej tu inwestycji, a treść umowy stanowiła praktycznie powtórzenie umowy zawartej pomiędzy Gminą M. a M. I., również w zakresie sposobu i wymagalności płatności wynagrodzenia. Jednak w § 10 tej umowy postanowiono, że Format wykona przedmiot umowy bez udziału podwykonawców. Pismem, które wypłynęło do Gminy M. w dniu 27.09.2010 roku, M. I. poinformowało Gminę M., iż podczas realizacji inwestycji będzie korzystał z usług podwykonawcy - Format. Gmina wyraziła na to zgodę.

W dniu 5.10.2010 roku odbyła się Rada Budowy, podczas której przedstawiciel Gminy po wykonaniu wizji lokalnej wyraził zaniepokojenie brakiem postępu w wykonywaniu prac, a M. złożył wniosek o wprowadzenie podwykonawcy na plac budowy, zaś Zamawiający miał podjąć decyzje w tym zakresie do dnia 08.10.2010 roku.

W dniu 27.10.2010 roku została zawarta pomiędzy Format, zwanym w umowie Zamawiającym, a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S., umowa w przedmiocie (...) Kompleksu Sportowego Moje Boisko - ORLIK 2012 w miejscowości M. zgodnie z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego i zasadami wiedzy technicznej”, która dotyczyła wszelkich robót budowlanych, dostaw i montażowych ogrodzenia.

Gmina M. nigdy nie wyraziła zgody na wprowadzenie na teren budowy A.-B. jako podwykonawcy.

W dniu 07.12.2010 roku odbyła się Rada Budowy, podczas której postanowiono, że do dnia 9.12.2010 roku wykonawca przekaże Zamawiającemu protokół przekazania materiałów do wbudowania, a przekazane materiały w terminie do dnia 9.12.2010 roku wykonawca złoży na teren (...). Ponadto postanowiono, że z uwagi na utrzymujące się niskie temperatury prace zostaną wstrzymane.

W dniu 9.12.2010 roku sporządzono protokół przekazania pomiędzy M. I. a Gminy M., zgodnie z którym M. I. przekazał Gminie M. m.in. elementy do wykonania ogrodzenia obiektu. (...) te, zgodnie z protokołem, zostały złożone w Zakładzie Usług (...) przy ul. (...) w M., zwanym dalej w uzasadnieniu (...). W tym samym dniu sporządzono protokół częściowego odbioru robót za okres od 28.09.2010 roku do 9.12.2010 roku, gdzie m.in. wskazano, iż wykonano „Ogrodzenie - dostawa”. Z protokołu wynikało, iż poza pracami rozbiórkowymi inne prace, w tym montaż ogrodzenia, nie zostały wykonane.

W dniu 9.12.2010 roku M. I. wystawiło na rzecz Gminy M. fakturę nr (...) opiewająca na kwotę 493 190,55 zł. Zapłata tej faktury miała zostać sfinansowana w znacznym zakresie ze środków Ministerstwa Sportu i Turystyki, ponadto ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...). Powyższe faktura została zapłacona przez Gminę M..

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością O. W., dostarczyła w dniu 17.12.2010 roku elementy do wykonania ogrodzenia, w tym trzy sporne słupy, na zlecenie A.-B. na teren (...) w M.. Do Dyrektora (...) zadzwonił wice-burmistrz Gminy M. bądź pracownik powoda z prośbą, aby (...) przyjął owe materiały na przechowanie. Gmina M. obawiała się bowiem, iż może utracić dotacje otrzymane od podmiotów trzecich na wykonanie inwestycji. (...) przyjmując powyższe

słupy wystawił dowody WZ na rzecz A.-B.. Ani spółka (...), ani spółka (...) nie dokonały przejęcia czy inwentaryzacji materiałów służących do budowy ogrodzenia zwiezionych do (...) (dokumenty wz k. 99-100).

W dniu 17.12.2010 roku sporządzono protokół przekazania w depozyt m.in. spornych słupów, gdzie jako przekazującego wskazano Burmistrza A. S.. Protokół ten został podpisany przez burmistrza w Urzędzie Miejskim, bez fizycznego przekazania materiałów.

M. I. nie podpisała aneksu nr (...) z dnia 09.12.2010 roku, na mocy którego M. I. miała wyrazić zgodę na wykonanie przez Format umowy z dnia 20.08.2010 roku z udziałem podwykonawców, w tym A.-B. w zakresie dostawy i montażu kompletnego ogrodzenia.

Pismem z dnia 28.01.2011 roku Format poinformował A.-B., iż M. I. odesłał faktury wystawione przez Format bez akceptacji. Dodatkowo poinformował A.-B., że M. I. wycofał się z transakcji zakupu kompletnego ogrodzenia, co w konsekwencji oznacza, iż również Format również wycofuje się z transakcji zakupu i w związku z tym wniesiono o zabranie z magazynu (...) złożonych tam elementów ogrodzenia. W piśmie wskazano, iż Burmistrz Gminy M. został poinformowany o powstałej sytuacji.

W związku z powyższym A.-B. wezwał powoda do okazania dokumentów zakupu przez M. I. kompletnego ogrodzenia oraz wezwał do wydania spornych materiałów.

W lutym 2011 roku A.-B. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na jej szkodę w postaci przewłaszczenia kompletnego ogrodzenia boisk. W dniu 9.02.2011 r. policja dokonała zatrzymania słupów i brak znajdujących się na terenie (...), przy czym materiały te pozostały tam jako u przechowawcy.

Gmina M. nie zapłaciła bezpośrednio A.-B. za sporne materiały. A.-B. nie wykonywał na rzecz powoda ogrodzenia na (...). W (...) znajdują się aktualnie trzy słupy do bram i furtek o wymiarach 10cmx10cmx300cm w liczbie 3 sztuk.

Sąd Rejonowy aprobując istnienie interesu prawnego powódki do wytoczenia powództwa o ustalenie uznał za niezasadne i je oddalił. Sąd I instancji stwierdził, iż powódka nie wykazała, aby była właścicielem spornych przedmiotów, a zwłaszcza aby nabyła własność tych rzeczy w trybie art. 169 § 1 k.c.

Sąd Rejonowy podkreślił, iż prace objęte fakturą nr (...) w dniu jej zapłaty nie zostały wykonane, a materiały tam wskazane nie zostały dostarczone na teren budowy, zaś płatność nastąpiła niezgodnie z umową z dnia 20.07.2010 roku, gdyż zgodnie bowiem z jej § 5 wynagrodzenie dla Wykonawcy miało obejmować wszelkie koszty związane z realizacją robót objętych dokumentacją projektową oraz specyfikacją techniczną wykonania i odbioru robót, a rozliczenie za wykonane roboty miało następować sukcesywnie na podstawie faktur wystawianych przez Wykonawcę na podstawie zatwierdzonego protokołu częściowego odbioru robót. Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, iż sporządzone w dniu 09.12.2010 roku dokumenty w postaci protokołu przekazania pomiędzy M. I. a Gminy M. m.in. elementów do wykonania ogrodzenia obiektu oraz protokołu częściowego odbioru robót za okres od 28.09.2010 roku do 09.12.2010 roku, gdzie m.in. wskazano, iż wykonano „Ogrodzenie -dostawa”, nie odzwierciedlały faktycznego stanu rzeczy, bowiem w tej dacie materiały objęte sporem znajdowały się jeszcze u producenta. W konsekwencji dowody te nie mogły stanowić podstawy co czynienia ustaleń, iż na ich podstawie przeniesiono na powoda posiadania spornych słupów.

Następnie zauważono, że umowa pomiędzy Format a A.-B. stanowiła umowę o roboty budowlane, bowiem przedmiotem tej umowy było wykonanie przez pozwaną z jej materiałów na terenie inwestycji dzieła w postaci ogrodzenia. Zdaniem Sądu Rejonowego dopiero z chwilą wykonania dzieła jego własność, a zatem własność użytych do jego wykonania materiałów, przechodzi na zamawiającego. Dalej wskazano, że elementy ogrodzenia nigdy nie weszły w posiadanie M. I., a zatem M. I. nie mogło przekazać ich własności na mocy art. 169 k.c. na rzecz powoda.

Sąd Rejonowy wskazał, że powierzenie rzeczy, pojmowane jako uzgodnione (dobrowolnie) przekazanie rzeczy innej osobie, stanowi wyjściową przesłankę stosowania art. 169 § 1 k.c. Do czynności powierzenia rzeczy należy

zakwalifikować oddanie rzeczy w posiadanie zależne, np. chodzi tu więc o przypadki ustanowienia zarządu, przechowania, przewozu, spedycji itp.

W tym przypadku pozwany powierzył (...) sporne przedmioty, jednak nie ustalono, aby przedmioty te złożono wskutek wykonania umowy pomiędzy stronami postępowania. Określając cel, dla którego to nastąpiło, wskazano, iż było to przechowanie w rozumieniu art. 835 k.c. Zdaniem Sądu Rejonowego nie miało znaczenia, iż wcześniej nie zdarzało się, aby na terenie (...) przechowywano rzeczy nie stanowiące własności Gminy.

Sąd Rejonowy dodatkowo stwierdził, iż nie można podzielić stanowiska powoda, iż każde przeniesienie posiadania przenosi własność rzeczy. Okoliczności faktyczne sprawy wskazują bowiem, że znajduje zastosowanie w ustalonym stanie faktycznym art. 337 k.c., zgodnie z którym posiadacz samoistny nie traci posiadania przez to, że oddaje rzecz drugiemu w posiadanie zależne.

W ocenie Sądu Rejonowego zapis zawarty na fakturze (...) z dnia 13.12.2010 roku był zastrzeżeniem własności sprzedanej rzeczy oznaczonych co do gatunku, a więc , umowa sprzedaży tych przedmiotów doszła by do skutku z chwilą przeniesienia ich posiadania na kupującego, a praktycznie rzecz biorąc - wydania mu ich (art. 155 i art. 348 k.c.).

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżyła w całości powódka żądając jego zmiany i uwzględnienia powództwa. Dodatkowo powódka zażądała przeprowadzenia dowodu z zawiązania do próby ugodowej z dnia 14 lutego 2014 r. skierowanego przez (...) sp. z o. o. wobec powódki na okoliczność przejścia własności dostarczonych przez (...) sp. z o. o. materiałów na powódkę i objęcia ich przez powódkę w posiadanie w wykonaniu umowy przenoszącej własność materiałów, nie zaś w celu ich przechowania.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono:

1) obrazę przepisów postępowania, a to art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 232 zd. 1 kpc, poprzez dokonanie dowolnej, pomijającej część dowodów, w szczególności Protokół z Rady Budowy z dnia 7 grudnia 2010 r., zeznania świadka P. S. i potwierdzenie opłacenia faktury nr (...), oceny zgromadzonego materiału, wyrażającej się w przyjęciu, że powódka nie wykazała czynności prawnej, na podstawie której stała się właścicielką słupów, zaś w dniu zapłaty faktury obejmującej cenę dostarczonych materiałów materiały w niej wskazane nie zostały dostarczone, podczas gdy podstawą nabycia własności słupów przez powódkę było porozumienie pomiędzy powódką a (...) sp. z o. o. z dnia 7 grudnia 2010 r., w wykonaniu którego (...) sp. z o. o. dostarczyła materiały, które znajdowały się na dzień zapłaty faktury, tj. w dniu 31.12.2010 r., w wyłącznym posiadaniu powódki, złożone na terenie (...),

2) obrazę przepisów postępowania, a to art. 233 § 1 kpc, poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego wyrażającej się w przyjęciu, że elementy ogrodzenia nigdy nie weszły w posiadanie (...) sp. z o. o., a zatem nie mogła ona przenieść ich własności na mocy art. 169 kc na rzecz powódki, podczas gdy (...) sp. z o. o., będąc zobowiązana wobec powódki do dostarczenia jej materiałów, wykonała swoje zobowiązanie, doprowadzając do wydania materiałów powódce, a zatem - faktycznie władała materiałami, pomimo że fizycznie ich nie dzierżyła, co oznacza że pozostawała w ich posiadaniu, którego warunkiem koniecznym nie jest faktyczne dzierżenie rzeczy przez posiadacza (art. 337 kc),

3) obrazę przepisów postępowania, a to art. 233 § 1 kpc, poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego wyrażającej się w przyjęciu, że pozwana oddała powódce rzeczy na przechowanie, podczas gdy pomiędzy stronami nie powstał jakikolwiek stosunek prawny, a przejęcie przez powódkę posiadania rzeczy nastąpiło wyłącznie w wykonaniu umowy pomiędzy powódką a (...) sp. z o. o., dodatkowo zaś - zgromadzone dokumenty, w szczególności: pismo (...) sp. z o. o. z dnia 28 stycznia 2011 r., faktura VAT nr (...) z dnia 13 grudnia 2010 r. wystawiona przez pozwaną, oświadczenie (...) sp. z o. o. o odstąpieniu od umowy z dnia 8 lutego 2011 r., faktura VAT nr (...) z dnia 15 grudnia 2010 r. wystawiona przez (...) sp. z o. o., jak również fakt zapłaty przez powódkę ceny materiałów, wskazują że wydanie rzeczy powódce nie nastąpiło na przechowanie, ale w wykonaniu umów przenoszących ich własność,

4) obrazę prawa materialnego, a to art. 169 § 1 kc, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że zastrzeżenie własności rzeczy do zapłaty ceny dokonane przez pozwaną na fakturze sprzedażowej nr 2/12/2010 z dnia

13 grudnia 2010 r. wyklucza skuteczne nabycie przez powódkę własności rzeczy od (...) sp. z o. o., podczas gdy uznanie skuteczności adnotacji umieszczonej na samej fakturze powodowałoby, że (...) sp. z o. o. byłaby osobą nie uprawnioną w rozumieniu powyższego przepisu, a zatem powódka nabyłaby własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie.

Pozwana zażądała oddalenia apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie była zasadna, zaś zarzuty powódki nie mogły prowadzić do podważenia dwóch kluczowych dla sprawy ustaleń Sądu I instancji: pierwszego, iż firma (...) nie stała się właścicielem trzech słupków ogrodzeniowych opisanych pozwem oraz drugiego, iż Gmina M. posiadała wiedzę o tym, iż właścicielem elementów ogrodzenia jest pozwana.

Zasadniczo, ustalony przez Sąd I instancji stan faktyczny nie był sporny i ustalenia poczynione przez ten Sąd należy zaakceptować. Tym niemniej rozważania prawne Sądu I instancji nie dotyczyły kwestii fundamentalnych dla niniejszej sprawy, co przełożyło się na treść zarzutów apelacyjnych. Dostrzegając intencje powódki oraz firmy (...), które legły u podstaw sporządzenia protokołu z Rady Budowy z dnia 7 grudnia 2010 r. (k. 128) oraz protokołów z dnia 9 grudnia 2010 r. (k. 32 i 33) Sąd Rejonowy nie dokonał ich właściwej oceny prawnej.

Analiza akt sprawy wskazuje na to, iż Gmina M. co najmniej od początku grudnia 2010 r. była pewna, iż realizowana inwestycja nie zostanie zakończona w uzgodnionym terminie, a nawet w 2010 r. i że w tym czasie nie będzie możliwy rzeczywisty odbiór robót budowlanych (np. zeznania świadka P. S.).

Poszukując rozwiązania mającego uchronić ją od utraty dotacji z Ministerstwa Sportu i Turystyki uznano, iż relację umowną z wykonawcą M. I. należy tak ukształtować, aby donator uznał inwestycję za zakończoną w 2010 r. Temu celowi miał służyć odbiór prac wykonanych i niewykonanych oraz przejęcie prawa własności materiałów budowlanych, które jeszcze nie zostały użyte (protokoły przekazania k. 32 - 33). Jednocześnie powódka dokonała zapłaty za całość wykonanych prac. Wynikało z tego, iż relacje powódki z wykonawcami nie miały ulec istotnym modyfikacją, gdyż ci mieli podjąć pracę po ustaniu mrozów, o czym świadczy wprost zapis w pkt 3 protokołu z Rady Budowy z dnia 7 grudnia 2010 r. (k. 128).

W ocenie powódki podstawą materialnoprawną relacji między nią a M. I. były ustalenia, które nastąpiły właśnie na spotkaniu Rady Budowy w dniu 7 grudnia 2010 r., co zostało wyeksponowane w uzasadnieniu apelacji. Jednak powódka załączyła do akta sprawy dokument nie zawierający podpisów osób, które miały dokonywać ustaleń tam opisanych. Z dokumentu tego nie wynika kto dokonywał ustaleń, a zwłaszcza, czy dokument ten został podpisany, i przez kogo, czy też do akt sądowych załączono jedynie jego wypis. Opatrzanie dokumentu pieczęcią adwokata „potwierdzam za zgodność z oryginałem” (k. 128) rodzi domniemanie faktyczne, iż dokument przedłożony przez powódkę jest wierną kopią oryginału. Gdy tymczasem strony umowy z dnia 20 lipca 2010 r. przewidziały w jej § 12 ust. 1, iż wszelkie zmiany i uzupełnienia treści wymagają sporządzenia aneksu z zachowaniem formy pisemnej pod rygorem nieważności (k. 19). Kwestia sposobu wykonania umowy (umowa o roboty budowlane, zostaje ukształtowana jako konglomerat umowy o roboty budowlane z elementem umowy sprzedaży materiałów budowlanych) oraz rozliczenia przed jej wykonaniem, to istotne elementy umowne. Strona powodowa nie wykazała, aby taki aneksus został sporządzony, co wskazuje na nieważność czynności prawnej, która miała zostać zawarta w analizowanym Protokole z Rady Budowy z dnia 7 grudnia 2010 r. (art. 76 k.c.).

Nadto, zwrócić należy uwagę na to, iż powódka tak ukształtowała relacje związane z wykonywaniem umowy zwłaszcza w okresie od 7 grudnia 2010 r., iż nie można sformułować tezy o tym, że nie posiadała wiedzy o osobie właściciela elementów ogrodzenia złożonych w dniu 17 grudnia 2010 r. na placu (...) w M.. A więc nie mogła nabyć własności tych przedmiotów w trybie art. 169 § 1 k.c. jako osoba działająca w złej wierze.

Aczkolwiek Sąd I instancji słusznie zwraca uwagę na niewielką precyzję zeznań świadków K. A. i H. D., to jedna kwestia uszła Sądowi uwadze: z zeznań H. D., który przyjmował w imieniu (...) w M. od pozwanej elementy ogrodzenia wynika, iż dokument określony jako (...) został podpisany przez niego w Urzędzie Gminy w gabinecie I. K.. Z dokumentu

tego wprost wynika kto przekazuje opisane tam przedmioty. Z zeznań tego świadka wynika i to, iż podpisanie „WZ-ki” nastąpić miało po rozmowie telefonicznej, którą odbył z burmistrzem A. S., zastępcą burmistrza i I. K. w sprawie przyjęcia materiałów „na teren zakładu do czasu budowy O.”, którą opisał świadek na początku swoich zeznań. Zeznania te wprost wskazują na to, iż powódka wiedziała czyją własnością są elementy metalowe ogrodzenia przywiezione do M. w dniu 17 grudnia 2010 r. Innymi słowy, iż właścicielem tych elementów jest pozwana.

Dodać tu należy, iż zgodnie z treścią § 10 ust. 10 umowy z dnia 20 lipca 2010 r. do zawarcia przez podwykonawcę umowy z dalszym podwykonawcą była wymagana zgoda zarówno Gminy M. jak i firmy (...) (k. 18). Takiej zgody natomiast firma (...) nie otrzymała, co w sprawie było bezsporne, chociaż co do konieczności wprowadzenia na plac budowy dodatkowego podwykonawcy wypowiedziano się w pkt 4 protokołu z Rady Budowy z dnia 5 października 2010 r. (k. 31). Już tylko zwykła staranność, którą winna wykazać powódka nakazuje przyjąć istnienie u osób ją reprezentujących refleksji co do relacji pozwanej z firmą (...) i jednocześnie co do prawa własności zwiezionych przez pozwaną w dniu 17 grudnia 2010 r. ponad 200 elementów metalowego ogrodzenia, przywiezionych samochodem ciężarowym rozładowywanym przy pomocy koparko -ładowarki, o czym zeznawał świadek H. D..

Zła wiara powódki czyni rozważania dotyczące istnienia drugiej przesłanki nabycia prawa własności trzech metalowych słupków, tj. tego czy firma (...) władała elementami ogrodzenia, czy też nie, zbędnymi.

Z powyższych względów za nieistotne również uznać należy tezy związane z tym czy powódka jedynie przechowywała elementy ogrodzenia czy też sprawowała nad nimi władztwo jak właściciel. Dodatkowo, zmierzający do wykazania tej okoliczności dowód w postaci załączonego do apelacji Zawezwania do próby ugodowej z dnia 14 lutego 2014 r. autorstwa firmy (...) nie wskazuje na to, iż przedmiotem roszczeń tego podmiotu są elementy ogrodzenia dostarczonego przez pozwaną do M. w dniu 17 grudnia 2010 r., zaś z akt sprawy wynika, iż „niewbudowanych” zostało szereg elementów różnego rodzaju, np. trawa syntetyczna, nawierzchnia poliuretanowa, piłkochwyty, oświetlenie boisk (k. 33).

Warto w tym miejscu przytoczyć pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 maja 2005 r. wydanego w sprawie o sygn. akt IV CK 577/04, iż podstawowy element stanu faktycznego określonego w hipotezie art. 169 § 1 k.c. polega na tym, że nieuprawniony zbywca zawiera z osobą trzecią (nabywcą) umowę przeniesienia własności rzeczy. W ocenie Sądu Najwyższego wspomniana umowa, którą z reguły jest jedna z umów zobowiązujących do przeniesienia własności (w tym sprzedaż), powinna spełniać wymagania ważnej czynności prawnej. Skutek rzeczowy tej umowy zależy jednak od spełnienia dwóch dalszych przesłanek: objęcia rzeczy w posiadanie przez nabywcę i jego dobrej wiary.

W niniejszej natomiast sprawie powódka oraz firma (...) zawierają nierodzące skutków materialno-prawnych porozumienie z dnia 7 grudnia 2010 r. dotyczące również nabycia elementów ogrodzenia, których właścicielem jest pozwana, czego Gmina M. była świadoma.

Powyższe okoliczności wskazują na bezzasadność powództwa o ustalenie, iż trzy słupki opisane pozwem stanowią własność powódki, a w efekcie na słuszność zaskarżonego przez powódkę orzeczenia. Co skutkowało koniecznością oddalenia w trybie art. 385 k.p.c. apelacji powódki, zaś ze względu na treść art. 98 § 1 k.p.c. obciążenia jej kosztami zastępstwa prawnego pozwanej w postępowaniu egzekucyjnym ustalonych w stawce minimalnej.

SSR del. Mariusz Zawicki SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Karina Marczak